DZIENNIK
ZARZĄDU M. RADOMIA.

Redakcja i Administracja:
Magistrat m. Radomia — SEKRETARJAT

Redakcja i Administracja czynne od godziny 10-ej do 3-ej po południu.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem) od 3 zł.

Prenumeratę przyjmuje: SEKRETARJAT Magistratu.

Prenumerata miesięczna zł. 1 gr. 50 — Cena egzemplarza 1 złoty.

Nr. 1 (28) | Radom, dnia 17 listopada 1928 r. | Rok III.

Po dwuletniej z górą przerwie Magistrat m. Radomia wznawia wydawanie Dziennika Zarządu miasta Radomia.

Dziennik Zarządu da możność obywatelom miasta zaznajamiania się z uchwałami Rady Miejskiej i Magistratu, zarządzeniami tych organów oraz aktualnemi ustawami i rozporządzeniami władz, dotyczącemi gminy miejskiej.

Od chwili wznowienia wydawania Dziennika Zarządu wszystkie zarządzenia władz miejskich, podawane do publicznej wiadomości, będą umieszczane w tym Dzienniku.

Redaktor Lucjan Teodor Kędzierski.

SPIS
statutów podatkowych,
umieszczonych w Nr. 1 Dziennika.

STATUTY PODATKOWE.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13/XII-1927 r. i zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 8/11 1928 r. Nr. 7333 ze zmianami.

STATUT

o podatku od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym.

Na podstawie art. 4 p. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym na rzecz miasta Radomia.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają znajdujące się na terytorjum miasta place budowlane niezabudowane lub niedostatecznie zabudowane oraz grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych, głębokości nie większej niż 70 mtr.

§ 2.

Nie podlegają opodatkowaniu grunty niezabudowane, będące własnością Skarbu Państwa lub Związku Komunalnego oraz instytucyj religijnych, naukowych, oświatowych, dobroczynnych, o ile instytucje te nie działają w celach zarobkowych, oraz prywatne parki i sady owocowe, grunty niezdatne wogóle pod budowę domu, jak: łąki bagniste, ziemie zalewne i t. p. place któremi rozporządzalność jest ograniczona ustawami, nie pozwalającemi na natychmiastową ich zabudowę (np. ustawą o ochronie lokatorów, ustawą górniczą), stanowiące własność prywatną, a zajmowane bezpłatnie w całości na użytek Państwa lub gminy, tudzież takie, których użyteczność publiczną uzna Zarząd gminy, odejmując im charakter placów budowlanych oraz place budowlane, przeznaczone z góry na dziedzińce, składy i t. p. potrzebne dla zakładów przemysłowych i handlowych oraz w tym charakterze użytkowane i położone w obrębie jednej osady fabrycznej.

§ 3.

Za place budowlane, podlegające opodatkowaniu w myśl § 1, względnie za grunta, które uzyskały charakter placów budowlanych, uważa się wszelkie place i grunta, nadające się do zabudowania i położone przy wszystkich istniejących ulicach, dla których w drodze obowiązujących przepisów zatwierdzona została linja regulacyjna.

§ 4.

Za podstawę do opodatkowania przyjmuje się wartość sprzedażną gruntu niezabudowanego, podlegającego opodatkowaniu.

§ 5.

Odpowiedzialność za wpływ podatku ponosi właściciel gruntu, jeśli zaś grunt jest w posiadaniu kilku osób, to solidarnie wszyscy współwłaściciele.

W razie posiadania i użytkowania gruntu oddzielnie od prawa własności (np. tytułem dożywocia) odpowiedzialną za wpływ podatku jest osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się grunt.

§ 6.

Podatek wynosi rocznie:

1) w I-szej strefie 1% wartości placu;
2) w II-giej strefie 0.5%.

UWAGA: Wartość budowli pomocniczych i czasowych meljoracji. dokonanych przez właścicieli gruntu może być obliczona od wartości placu.

Do strefy I-szej należą wszystkie place budowlane i grunta o charakterze budowlanym, znajdujące się przy ulicach: Lubelskiej od Rwańskiej do Foksalnej, Długiej i Długa A, Piłsudskiego, Placu 3-go Maja, Warszawskiej od Lubelskiej do rogatki, Kozienickiej do rogatki, Witolda, Zgodnej, Plac Jagielloński, Świeżej, Piaski, Trawnej, 1-go Maja, Moniuszki, Marjackiej. Ogrodowej, Żelaznej, Wąskiej, Młynarskiej, Skaryszewskiej do Przejazdu, Rwańskiej, Rynek, Spacerowej, Nowogrodzkiej, Szpitalnej, Basenowej od Wałowej do Spacerowej, Szwarlikowskiej, Wolność, Szewckiej, Nowej do Dzikiej, Dzikiej, Ciasnej, Grodzkiej, Małej, Podwalnej, Dzierzkowskiej, Podjazdowej, Wałowej, Górki Marjackie, Bóżniczej, Nowy-Swiat do cmentarza, Starokrakowskiej, Marywilskiej, Młodzianowskiej, Marjackiej Staro-Miejskiej, Placu Staromiejskiego, Basenowej od Spacerowej, Mlecznej, Żytniej, Nowej od Dzikiej, Targowej, Koszarowej, Miłej, Czystej, Skaryszewskiej, od przejazdu do Gieryczewskiej, Giserskiej, Żabiej, Lubelskiej od Foksalnej do przejazdu kolejowego, Dolnej, Gieryczewskiej, Błotniej do Żabiej.

Do strefy II-giej należą: wszystkie place budowlane i grunta o charakterze budowlanym nie objęte strefą 1-szą.

§ 7.

Każdy właściciel gruntu niezabudowanego obowiązany jest złożyć w Magistracie w terminie, oznaczonym przez Magistrat, deklarację według przepisanego wzoru, z wykazaniem rozmiaru gruntu, jego praw i obciążeń oraz sposobu użytkowania. W razie nie złożenia deklaracji w terminie Magistrat ustala dane z urzędu.

§ 8.

W celu sprawdzenia złożonych deklaracyj, wymienionych w § 7, oraz w celu postawienia wniosku co do wymiaru podatku powołuje się Komisje.

Każda z Komisyj składa się z przewodniczącego i 4-ch członków i tyluż zastępców, przyczem co najmniej 2-ch członków i 2-ch zastępców z grona płatników.

Połowę członków Komisji wybiera Rada Miejska, drugą połowę i przewodniczącego mianuje Magistrat.

§ 9.

Czynności w Komisjach winny być zakończone w terminie, wyznaczonym przez Magistrat.

§ 10.

Celem sprawdzenia deklaracyj Komisja ma prawo:

1) zażądać od właściciela gruntu wyjaśnień ustnych i piśmiennych
2) powoływać ekspertów
3) dokonywać oględzin gruntu.

§ 11.

Wnioski Komisji podlegają rozważeniu i zatwierdzeniu przez Magistrat. W razie wątpliwości co do poszczególnych gruntów Magistrat zwraca się do Komisji o uzupełnienie danych i o opinję.

§ 12.

O wysokości podatku, określonego przez Magistrat, posyła się każdemu płatnikowi zawiadomienie z oznaczeniem podstawy opodatkowania, terminu płatności i terminu do odwołania.

§ 13.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 14.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V—1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401).

§ 15.

W razie stwierdzenia okoliczności, wywołujących potrzebę ulgi dla płatnika podatku (pożar, powódź, ciężka choroba, ciężkie położenie materjalne i t. p.) Magistrat orzeka o wstrzymaniu egzekucji i odroczeniu zapłaty, lub rozłożeniu na raty zaległości podatkowych.

§ 16.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze w wysokości Zł. 345 gr. 9 o ile niema do nich zastosowania postanowienia art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. R P Nr. 94, poz. 747).

§ 17.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą oraz ogłoszeniu w sposób w danej miejscowości przyjęty.

§ 18.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

Uchwalony przez Radę Miejską miasta Radomia w dniu 13.XII 1927 r. i zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 8 II 1927 r. Sm. 52172.

STATUT

o pobieraniu na rzecz miasta Radomia podatku za zajmowane lokalu lub ich części w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, pokojach noclegowych i gospodach dla przyjezdnych.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 11,VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Radomia podatek od zajmowanych lokali lub ich części w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, gospodach, zajazdach lub domach noclegowych.

§ 1.

Osoby, zamieszkujące w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, pokojach noclegowych i gospodach dla przyjezdnych obowiązane są opłacić podatek na rzecz miasta Radomia.

UWAGA: Magistrat ma prawo zwolnić od podatku domy noclegowe i gospody, utrzymywane przez instytucje społeczne.

§ 2.

Podatek wynosi w hotelach 25% od sumy należności za wynajem mieszkania wraz z meblami, pościelą, oświetleniem, opałem i usługą.

§ 3.

Od podatku są zwolnieni:

a) senatorowie i posłowie sejmu,

b) wojskowi i funkcjonarjusze państwowej służby cywilnej, oraz funkcjonarjusze komunalni, stale urzędujący w Radomiu, lub delegowani czasowo przez swoje władze w interesach służbowych, oraz wogóle osoby, mające stałe zajęcie w Radomiu i zmuszone, z braku mieszkań prywatnych, zajmowac pokoje w hotelach, pensjonatach i t. p.

c) młodzież, uczęszczająca do zakładów naukowych w Radomiu.

d) osoby, którym przysługuje zwolnienie od danin i opłat publicznych na podstawie prawa narodów lub na zasadzie specjalnych umów państwowych.

UWAGA: W celu uzyskania zwolnienia od podatku osoby wyżej wymienione, z wyjątkiem posłów i senatorów, winny wyjednać poświadczenie miejscowego Magistratu, że przysługuje im zwolnienie; poświadczenie to należy złożyć w zarządzie hotelu, pensjonatu i t. p. zakładach.

§ 4.

Podatek inkasuje przedsiębiorstwo, względnie odnajmujący lokal, i za podatek ten jest odpowiedzialny.

UWAGA: Odnajmujący lokale obowiązani są wywiesić w każdym odnajmowanym lokalu na widocznem miejscu cenę wynajmu lokali oraz jeden egzemplarz niniejszego statutu.

§ 5.

Osoby, odpowiedzialne za pobór podatku, winny po każdym ukończonym miesiącu nie później 15 dnia następnego miesiąca wnieść wpływy podatku przy odpowiedniej deklaracji do Kasy Miejskiej. W razie nieuiszczenia we właściwym terminie podatku Magistrat może pobierać odsetki i kary za zwłokę oraz koszty egzekucyjne, przewidziane ustawą z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46 poz. 4).

§ 6.

Celem kontroli przysługuje Magistratowi prawo żądania przedstawienia ksiąg meldunkowych i rachunkowych, jak również delegowania urzędnika na miejsce dla przeprowadzenia kontroli oraz otrzymania potrzebnych danych w drodze, przewidzianej w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru i poboru tego podatku wnosić należy w czasie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.

§ 8.

Do niniejszego statutu zostaną wydane przez Magistrat przepisy wykonawcze.

§ 9

Wykroczenia przeciw przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 300 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne w/g art. 62-66 ust. z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 10.

Statut niniejszy uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1928 r. po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13 grudnia 1927 r.

STATUT

o poborze na rzecz Kasy Miejskiej miasta Radomia podatku od szyldów, plakatów i anonsów.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747) na obszarze miasta Radomia wprowadzony zostaje podatek od plakatów, szyldów oraz podatek od anonsów według następujących zasad.

§ 1.

Podatkowi na rzecz miasta podlegają:

1. Wszelkie rozlepiane, roznoszone, rozwożone, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane w obrębie miasta napisy, znaki i plakaty firmowe zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, instytucyj, mających charakter zarobkowy, wszelkich osobistych zajęć zarobkowych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, chiromantów i t. p.) pracowni rękodzielniczych i rzemieślniczych.

2. Szyldy, odnośne godła firmowe (sztuczny but, zawieszony pod magazynem obuwia, okulary, lub lornetka przed magazynem optycznym, cygaro lub papieros przed magazynem tabacznym) i inne wszelkie szafki reklamowe z wystawionemi wzorami produkcji lub przedmiotów handlu (obuwie, futra, wyroby metalowe, tkaniny i t. d.), latarnie i lampy, o ile znajdujące się na nich napisy są treści reklamowej.

3. Wszelkie odnośne ogłoszenia drukowane, pobielane mechanicznie lub w sposób podobny.

§ 2.

Od podatku są zwolnione:

Ogłoszenia, zamieszczone w czasopismach wychodzących, częściej, aniżeli w miesięcznych odstępach czasu, ogłoszenia urzędowe, ogłoszenia wyborcze do reprezentacyj publicznych, oraz zgłoszenia osób, poszukujących pracy, jak również wszelkie ogłoszenia, znaki i napisy przedstawicieli państw obcych.

Pozatem w każdym poszczególnym wypadku, zasługującym na uwzględnienie, Magistratowi przysługuje prawo stosowania ulg podatkowych, względnie zwolnienia od podatku.

§ 3.

Podatek wynosi:

1. Od wszelkich znaków, szyldów, napisów, plakatów firmowych, wywieszanych w miejscach widocznych w celach reklamowych, pisanych lub obrazkowych na blasze, płótnie, tekturze, drzewie, szkle, marmurze i t. p. zależnie od zajmowanych przez nich powierzchni, a mianowicie:

powierzchnia napisu lub znaku	I klasa	II klasa	III klasa
a) do 0,5 mtr. kw. powierzchni	5 zł.	4 zł	3 zł.
b) od 0,5 mtr. do 1 mtr. kw.	10 „	8 „	6 „
c) od 1 mtr. do 2 mtr.	25 „	20 „	15 „
d) od 2 mtr. do 3 mtr.	45 „	36 „	27 „
e) ponad 3 mtr.	50 „	48 „	36 „

Za napisy na szybach okien, drzwiach, markizetach, roletach, oraz za napisy z liter plastycznych, bezpośrednio przytwierdzonych do ścian muru podatek może być pobierany od 50% niżej; za napisy, znaki i plakaty umieszczane, urządzane na dachach lub szczytach domów, względnie w poprzek ulic, podatek może być pobierany o 100% wyżej aniżeli od tych objektów podatkowych, znajdujących się na parterze i 1-ym piętrze.

Podział ulic miasta na klasy ustanawia się w sposób następujący:

Klasa I-sza.

obejmuje ulice: Żeromskiego (Lubelską) od ulicy Słowackiego (Skaryszewskiej), Rwańską, Jacka Malczewskiego (Warszawską), do Resursy Obywatelskiej, Wałową, Plac 3-go Maja, Piłsudskiego, Moniuszki, plac Jagielloński, Zgodną, Witolda, Kozieniecką Nr. Nr. 2, 4, 6 i 8 do pl. Jagiellońskiego, Długą.

Klasa II-ga.

obejmuje ulice: Żeromskiego (Lubelską) od Słowackiego (Skaryszewskiej), Słowackiego (Skaryszewską), 1-go Maja, Piaski, Kozieniecką za pl. Jagielońskim, Starokrakowską, Nowy-Świat, Rynek, Szpitalną, Mleczną, Grodzką, Żytnią, Marjacką, Bóżniczną, Podwalną, Małą, Szewcką, Kilińskiego Górki-Marjackie, Żabią, Jacka Malczewskiego (Warszawską) do Resursy Obywatelskiej, Główną i Spacerową.

Klasa III-cia.

obejmuje wszystkie ulice nie objęte klasą pierwszą i drugą.

Magistrat postanowił zredukować podatek za szyldy w podwórzach o jedną klasę niżej.

2. Od szafek, latarni, lamp i wypukłych godeł reklamowych podatek wynosi złotych 10.

3. Od plakatów i anonsów (afisze drukowane) 15% należności za wydrukowanie i ogłoszenie.

§ 4.

Podatek obciąża osobę fizyczną lub prawną, której przedmiot podatku dotyczy.

§ 5.

Podatek wpłaca się bezpośrednio do Kasy Miejskiej w terminie, wskazanym przez Magistrat w wezwaniu publicznem.

§ 6.

Niewpłacenie podatku w terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według ustawy z dnia

31.VII—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721) i z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V—1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401) i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 300 zł. 90 gr., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 8.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia przez rozplakatowanie i wyłożenie w Magistracie — po zatwierdzeniu przez władze nadzorcze.

Uchwalony przez Radę Miejską w dniu 13.XII 1927 r. i zatwierdzony ze zmianami reskryptem Wojewody Kieleckiego z dnia 8.II 1928 r. Sm. 5215-2.

STATUT

o podatku miejskim od zabaw i widowisk.

Na mocy art. 18 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 94, poz. 747) pobiera się na rzecz Kasy Miejskiej m. Radomia podatek miejski od widowisk i zabaw.

§ 1.

Opodatkowaniu w sposób, przewidziany w art. 3 i 4 podlegają wszelkie zabawy, urządzane w obrębie gminy, a w szczególności następujące rozrywki:

1) zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe i t. p.

2) zabawy ludowe jak np. karuzele, huśtawki, hippodromy, strzelnice, aparaty do mierzenia siły, aparaty, reprodukujące mechaniczne utwory muzyczne i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach, kolejki amerykańskie i t. p.

3) przedstawienia świetlne (kinematografów), teatry marjonetkowe, przedstawienia cyrkowe, walki zapaśnicze, varietes, kabarety i t. p.

4) wystawy i muzea, o ile służą dla celów zarobkowych, panoramy, pokazy zwierząt tresowanych, menażerje i t. p.

5) zabawy sportowe,

6) przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne.

7) odczyty, deklamacje i recytacje,

8) przedsiębiorstwa i instytucje, utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne od opodatkowania są:

1) przedstawienia, które wyłącznie służą nauczaniu w zakładach naukowych publicznych lub prywatnych, lub też które z pozwolenia władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla uczni tych zakładów lub ich rodzin.

2) przedstawienia, z których całkowity dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone.

3) zabawy, które służą wyłącznie dla rozwoju młodzieży lub też dla ćwiczeń cielesnych. Nie zwalnia się jednakże od podatku biletów wstępu na takie zabawy sportowe, które połączone są z totalizatorem, tańcem, muzyką lub innemi atrakcjami,

4) zabawy, urządzane przez pojedyńcze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy prywatne, urządzane przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się wzamian zapłaty ani za zabawę, ani też za trunki i jedzenie. Pomieszczenia klubowe nie uważa się za reprezentacyjne.

5) przedstawienia sceniczne, koncerty oraz zabawy i popisy sportowe, urządzane przez prawnie istniejące stowarzyszenia i kluby dla członków i osób zaproszonych, bez pobierania specjalnej opłaty.

6) ślizgawki nie połączone z muzyką i innemi atrakcjami,

7) odczyty i pokazy rzeczowe i świetlne, mające cele naukowe i oświatowe niezarobkowe,

8) bilety wstępne na koncerty i przedstawienia dzienne, nie połączone z innemi atrakcjami, jeżeli maksymalna opłata za miejsca nie przewyższa kwoty, odpowiadającej walucie 1/5 złotego,

9) bilety bezpłatne (passe-partout), opatrzone Nr. kontroli i pieczęcią Magistratu.

10) przedstawienia teatralne, koncerty, deklamacje, recytacje i przedstawienia kinematograficzne urządzane:

a) przez władze państwowe lub samorządowe, lub przez nie wydatnie subsydjowane jako imprezy niedochodowe lub z przeznaczeniem całkowitego dochodu na cele użyteczności publicznej,

b) przez instytucje kulturalno-oświatowe na zasilenie własnych funduszów.

UWAGA: Organizatorzy powyższych widowisk i zabaw obowiązani są przedstawić Magistratowi dowody, że widowiska te należą do rzędu podlegających zwolnieniu od podatku. W wątpliwych wypadkach decyduje Magistrat.

§ 3.

Podatek od rozrywek, wymienionych w § 1, o ile do nich niema zastosowania w § 2, pobiera się w formie dodatku procentowego do ceny wykupionego biletu (podatek biletowy), w wypadkach gdy uczestnictwo w rozrywce nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu podatek wymierza się ryczałtowo (§§ 10 i 11).

§ 4.

Podatek biletowy opłacają osoby, nabywające bilety wstępne na wszelkie widowiska i zabawy, wymienione w § 1, inkasuje go na rzecz miasta przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę lub widowisko, i jest za podatek odpowiedzialny.

§ 5.

O każdej zabawie, wymienionej w §§ 1 i 2, należy zawiadomić Magistrat najpóźniej na dwa dni przed przedstawieniem.

W razie niemożności ustalenia terminu zabawy lub widowiska na 2 dni przedtem, dopuszczalne jest zawiadomienie późniejsze, w każdym razie przynajmniej na 6 godzin przed rozpoczęciem zabawy lub widowiska.

Magistrat wydaje zaświadczenie zgłoszenia.

Do zgłoszenia obowiązany jest zarówno przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, jako też właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w których, odbywa się zabawa.

Magistrat może dla zabaw, urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców, uznać jednorazowe zgłoszenie dla szeregu zabaw za wystarczające.

§ 6.

Podatek oblicza się według ceny i liczby wydanych biletów wstępu.

Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie, ilość tych biletów winna być wszakże z góry zgłoszona i przez Magistrat aprobowana.

Cena, podana na bilecie, służy za podstawę wymiaru nawet wtedy, jeżeli bilet został faktycznie wydany po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty.

Pod ceną biletu wstępu należy rozumieć ogólną wysokość pobranej kwoty, z wyjątkiem podatku. Opłatę za katalog lub programy włącza się do ceny biletu, o ile uczestnicy nie są dopuszczeni do zabawy bez wykupienia katalogu lub programu.

§ 7.

Podatek od każdego pojedyńczego biletu wynosi:

1) 5% do ceny wstępu na przedstawienia dzieł scenicznych o wyższej wartości artystyczno-kulturalnej i oświatowej, jako to dzieła klasyczne, sztuki dramatyczne, wybitniejszych autorów, oryginalne lub w tłomaczeniu, sztuki ludowe treści historycznej; na operę, oratorja, koncerty chórów, koncerty muzyczne oraz koncerty wokalno-ensemblowe i solowe z utworów poważniejszych kompozytorów złożone, na odczyty, pokazy i wystawy treści naukowej i światowej i urządzane w celach zarobkowo-dochodowych na popisy i gry sportowe nie połączone z innemi atrakcjami, jak również na przedstawienia kinematograficzne rozrywkowe i zabawy, nie mające celów zarobkowych, a urządzanych dla młodzieży przez zarządy szkół, instytucje opiekujące się młodzieżą oraz stowarzyszenia i kluby legalizowane.

2) 10% do opłaty za wejście foeries, operę komiczną (buff), na przedstawienia, złożone z obrazków muzycznych, z aryj, fragmentów operowych, z celniejszych momentów muzyczno-śpiewnych, operetkowych z choreograficznych ilustracyj muzyki, rytmiki i plastyki; na przedstawienia sceniczne melodramatu, tragedji, dramatu i komedji treści obyczajowej, ludowej i historycznej, nie odpowiadające wymaganiom punktu I, na ślizgawki i inne zabawy i popisy sportowe z udziałem orkiestry tudzież na wieczornice i zabawy towarzyskie, urządzone przez organizacje kulturalno-społeczne i zawodowe we własnych siedzibach, a kończące się nie później niż po północy; gra w totalizatora podlega opodatkowaniu w wysokości 10% od stawek, niezależnie od opłaty za wejście.

3) 15% do opłaty za wejście na operetkę, balet, groteskę, na zabawy organizacyj kulturalno-społecznych i zawodowych, nie odpowiadające wymaganiom punktu poprzedniego, tudzież za urządzane w lokalach publicznych zbiorowe lekcje tańców (t. zw. próby) o ile od uczestników pobierana jest specjalna opłata za wejście niezależnie od umówionej opłaty za lekcje zwykłe.

4) 20% do opłaty za wejście na przedstawienia komedjo-farsowe (burleski, farsy, krotochwile, wodewile, żarty sceniczne, konflikty, skatsche i t. p.

5) 30% do opłaty za wejście na wszelkie inne widowiska nie objęte punktami 1, 4 i 6 tudzież na bale, dancingi, zabawy i gry towarzyskie publiczne, nie odpowiadające p.p. 2 i 3.

6) 40% do opłaty za wejście do kin, wyjąwszy wypadki, wskazane poniżej w punktach 7, 8 i 9, i na przedstawienia marjonetkowe.

7) 30% od przedstawień kinematograficznych, wyświetlających filmy o treści historycznej, produkcji krajowej oraz filmy takiejże wyprodukowane w Austrji, Włoszech, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Francji i Anglji.

8) 20% od przedstawień kinematograficznych, wyświetlających filmy o wysokiej treści artystycznej lub o treści społeczno-wychowawczej, propagującej wydajność pracy, zwiększenie wytwórczości i postęp w dziedzinie techniki, a to zarówno produkcji krajowej jak: filmy wyprodukowane w Austrji, Włoszech, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Franji i Anglji.

9) 10% od przedstawień kinematograficznych, wyświetlających filmy o treści ściśle naukowej, produkcji krajowej oraz filmy wyprodukowane w Austrji, Włoszech, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Francji i Angjli.

10) 60% do opłaiy za wejście do teatrów varietes, kabaretów, cyrków, popisy żonglerskie, walki zapaśnicze i cyrkowe.

O ile przedstawienie, koncert, zabawa i t. p. składa się z kilku części, podlegających różnej opłacie podatkowej, podatek ten pobiera się od całości podług normy, oznaczonej dla części, podlegającej najwyższemu opodatkowaniu:

§ 8.

O poziomie etycznym i artystycznym danego obrazu jak również o zakwalifikowaniu widowisk do opłaty podatku według jednej z wyżej wymienionych norm w każdym wypadku decyduje Magistrat.

§ 9.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorca, wzgiędnie urządzający zabawę, winien złożyć w Magistracie bilety, przeznaczone do sprzedaży. Bilety muszą być zaopatrzone w numery bieżące i zawierać nazwę przedsiębiorstwa (cy), termin, miejsce, rodzaj zabawy, jakoteż cenę lub bezpłatność biletu, Magistrat zaopatruje bilety w stemple. Magistrat może przy zgłoszeniu zażądać kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego, również może Magistrat uczynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów i zaniechać ich ostemplowania

§ 10.

Przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, może zezwolić na udział w zabawie jedynie po okazaniu i skasowaniu stemplowanych biletòw. Skasowane bilety uczestnicy zatrzymują i winni, na żądanie, okazywać delegatom Magistratu.

Należący do składu przedsiębiorstwa artyści i funkcjonarjusze winni przy wejściu na widownię okazać legitymację, zaopatrzoną w stempel kontroli miejskiej.

§ 11.

Od wszelkiego rodzaju koncertów, widowisk i zabaw, urządzanych przez kawiarnie, restauracje lub inne przedsiębiorstwa bez pobierania osobnej opłaty wstępu oblicza się ryczałtowo z uwzględnieniem stawek, określonych w § 7 i przypuszczalnej frekwencji gości, w granicach od 0,50 do 2,50 zł. za każdy dzień względnie wieczór, zabawy lub widowiska.

§ 12.

Wysokość podatku, ryczałtowego w granicach, określonych w § 10, wymierza Magistrat na podstawie danych, ustalonych przez Komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy, względnie urządzającego zabawę lub widowisko. Komisję powołuje Magistrat z udziałem rzeczoznawców.

§ 13.

O ile przedsiębiorca, względnie urządzający zabawę, narusza postanowienia §§ 3—11 w ten sposób, iż okoliczności miarodajnych dla wyliczenia podatku nie można z pewnością ustalić, wówczas Magistrat może określić podatek tak, jakgdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rosprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez Magistrat, w poszczególnym wypadku według wyższego szacunku. Na ustalony podatek Magistrat doręczy formalne wezwanie płatnicze.

§ 14.

Podatek od biletów wstępu, względnie podatek ryczałtowy zainkasowany przez przedsiębiorcę w razie złożenia przez niego kaucji (§ 8), może być wpłacony do Kasy Miejskiej w przeciągu 2-ch dni po dniu zabawy, w przeciwnym razie pobiera się przez kontrolera Magistratu niezwłocznie po zakończeniu sprzedaży biletu lub zamknięciu kasy biletowej.

§ 15.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Magistratowi przysługuje prawo czynienia ulg jak również zwalniania od podatku.

Zwolnienie od opłaty nie powoduje samo przez się zwolnienia od obowiązku złożenia biletów wejścia do ostemplowania w Magistracie, oraz sprawdzenia przez kontrolera wpływu kasowego.

§ 16.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 17.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ust. z dnia 31.VII—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721) i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 18.

Wykroczenia przeciw przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 19.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze z dniem ogłoszenia, w sposób danej miejscowości przyjęty.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13 XII 1927 r. i zatwierdzony ze zmianami reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 6.III 928 r. Sm. 5216/2.

STATUT

o podatku od psów.

Na mocy art. 20 ust. z dn. 11 sierpnią 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Radomia komunalny podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców m. Radomia.

§ 2.

Do uiszczenia podatków obowiązani są właściciele psów.

§ 3.

Wolne od podatku są-

a) szczenięta w wieku do 6 miesięcy,
b) psy łańcuchowe, znajdujące się na uwięzi przy ich budach (utrzymywane wyłącznie do pilnowania gospodarstwa),
c) psy pasterskie (owczarskie),
d) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i komunalnych,
e) psy, przynależące do osób, przebywających w obrębie miasta nie dłużej ponad 4 tygodnie,
f) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującem się sprzedażą psów,
g) psy, należące do przedstawicieli obcych państw,
h) psy, przewodniki ociemniałych.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od psów myśliwskich Zł. 15.—
b) od psów pokojowych „ 10.—

§ 5.

Podatek wpłaca się do Kasy Miejskiej z góry za rok. Od psów, przybyłych w drugiej połowie roku, t. j. od lipca pobiera się połowę podatku rocznego.

§ 6.

Każdy pies, nie wyłączając psów podwórzowych, policyjnych i wojskowych, winien być zaopatrzony w znaczek metalowy, zawieszony na obroży.

§ 7.

Znaczki dla psów wydaje Kasa po wpłaceniu podatku, odnośnie zaś psów, zwolnionych od podatku—po okazaniu zawiadomienia Magistratu za pobraniem za każdy znaczek, zwrotu kosztów przygotowania.

§ 8.

W razie zagubienia lub skradzenia znaczka może być wydany dublikat za pobraniem sumy w § 7 podanej.

§ 9.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie danych o liczbie psów, którą właściciele tych zwierząt obowiązani są Magistratowi zakomunikować w sposób przez Magistrat wskazany.

§ 10.

Celem kontroli podatku może Magistrat żądać od właściciel nieruchomości przedłożenia wykazów osób, posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 11.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Magistratu listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatku oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 12.

Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od podatku.

§ 13.

Podatek, nieuiszczony w terminie, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, przewidzianych w ust. z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401).

§ 14.

Odwołania w sprawach wymiaru i poboru tego podatku wnosić należy w czasie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11.VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 15.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na mocy art. atr. 62, 63 i 66 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13,XII 1927 r. i zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dnia 11 stycznia 1928 r. Sm 5223/2 ze zmianami.

STATUT

o opłatach od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Radomia opłatę komunalną od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

§ 1.

Opłacie tej podlegają umowy o odpłatne przeniesienie własności nieruchomości, położonych na obszarze miasta Radomia, o ile te umowy nie podlegają podatkowi spadkowemu lub darowizn.

§ 2.

Opłata pobierana będzie na rzecz miasta Radomia w wysokości 2% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej.

§ 3.

Wymiar i pobór opłaty uskutecznia Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwową opłatę od umów o przeniesieniu własności nieruchomości. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze opłaty komunalnej może być im przyznane z funduszów związku komunalnego wynagrodzenie do wysokości 5% pobranej opłaty.

§ 4.

Płatnicy opłaty komunalnej w wypadku, gdy pobierana jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić temuż Magistratowi najdalej w ciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej, wszystkie dane, dotyczące tej opłaty. Wymiar dopłaty komunalnej Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież i innych danych, otrzymanych w sposób przewidziany art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 5.

Wymierzoną przez Magistrat opłatę komunalną winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś opłata pobierana jest przez organa, uprawnione do poboru opłaty państwowej (§ 3), winna być uiszczona równocześnie z opłatą państwową.

§ 6.

Odwołania w sprawach wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 7.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, określonych ustawą z dnia 31.VII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), wraz z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46 poz. 401).

§ 8.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty podlegają karze do wysokości 345.9 zł. o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości przyjęty

---

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia na posiedzenin w dniu 13.VII 1927 r,

STATUT

o podatku od spadku i darowizn.

Na zasadzie art. 16 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Radomia podatek od spadków i darowizn.

§ 1.

Podatkowi podlegają wszystkie spadki i darowizny, które podlegają państwowemu podatkowi od spadków i darowizn a których przedmioty znajdują się w obrębie miasta Radomia.

§ 2.

Podatek wynosi 10% od państwowego podatku od spadków i darowizn.

Jeżeli przedmioty, podlegające państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, znajdują się także w obrębie innego związku komunalnego, podatek pobiera się w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi do całej podstawy wymiaru.

Długi—z wyjątkiem zabezpieczonych na nieruchomościach—uważa się jako ciążące na wszystkich przedmiotach w stosunku do ich wartości.

§ 3.

Do uiszczenia podatku miejskiego obowiązany jest płatnik państwowego podatku od spadków i darowizn.

§ 4.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwowy podatek od spadków i darowizn. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze podatku komunalnego może im być przyznane z funduszów związku komunalnego wynagrodzenie do wysokości 3% pobranego podatku.

§ 5.

Płatnicy podatku komunalnego w wypadku, gdy pobierany jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić temuż Magistratowi najdalej w ciągu dni 14 od dnia dokonania wymiaru podatku państwowego wszystkie dane, dotyczące wymiaru tego podatku. Wymiar podatku komunalnego Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Wymierzony przez Magistrat podatek komunalny winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś podatek pobierany jest przez organa, uprawnione do poboru podatku państwowego (§. 4), winien być uiszczony równocześnie z podatkiem państwowym.

§ 7.

Odwołanie w sprawach podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747.

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, przewidzianych ust. z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721).

§ 9.

Wykroczenie przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 340 złotych, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62-66 ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747.

§ 10.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13.XII 1927 r. i zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 11 stycznia 1928 r. Sm. 5222/2 ze zmianami.

STATUT

o poborze na rzecz miasta Radomia podatku od oświetlenia elektrycznego.

Na podstawie art. 12 p. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747), w m. Radomiu wprowadzony zostaje pobór podatku od oświetlenia elektrycznego według następujących zasad.

§ 1.

Podatek miejski od oświetlenia elektrycznego obciąża właścicieli, względnie posiadaczy lokali, z wyszynkiem alkoholu, lokali zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 2.

Podatek wynosi 25% rachunków, składanych przez przedsiębiorstwa, dostarczające światła elektrycznego właścicielom, względnie dzierżawcom, wymienionych w § 1 lokali.

§ 3.

Podatek inkasują przedsiębiorstwa, dostarczające światła elektrycznego przy poborze należności od konsumentów.

Zainkasowany podatek przedsiębiorca wnosi 1 i 15 dnia każdego miesiąca.

§ 4.

Za inkasowanie podatku przedsiębiorstwo, otrzymuje wynagrodzenie, które nie powinno przekraczać 5% sumy podatkowej.

§ 5.

Przedsiębiorstwa, posiadające lokale z wyszynkiem alkoholu, lokale zabaw, rozrywek i widowisk, a które korzystają z własnych elektrowni, płacą podatek według powyższych norm na podstawie oceniania wartości zużytego przez nie prądu przez Magistrat po wysłuchaniu opinji powołanych przez niego rzeczoznawców.

Przedsiębiorstwa te obowiązane są do wpłacenia podatku do Kasy Miejskiej 1 i 15 każdego miesiąca.

§ 6.

Celem kontroli — Magistratowi przysługuje prawo żądania przedstawienia sobie ksiąg rachunkowych, przedsiębiorstw lub zakładów, jak również delegowania urzędników dla zebrania danych na miejscu.

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, przewidzianych ust. z dnia 31.VII 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46 poz. 401).

§ 9.

Wykroczenie przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 3459 zł. o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 10.

Do niniejszego statutu Magistrat wyda przepisy wykonawcze.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13.VII 1927 r. zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 28.II 1928 r. L. Sm. 5219/2 ze zmianami.

STATUT

o podatku od przedmiotów zbytku, służących do osobistego użytku.

Na mocy art. 21 p. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) pobiera się na rzecz Kasy Miejskiej m. Radomia podatek od posiadania przedmiotów zbytku, służących do osobistego użytku.

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią:
karety, powozy, landa, motocykle, samochody osobowe, konie wierzchowe i broń myśliwska, służąca do osobistego użytku i wygody osobistej.

§ 2.

Podatek wynosi:

1)	od powozu o zaprzęgu parokonnym	Zł. 40.—
2	„ powozu o zaprzęgu jednokonnym	„ 30.—
3)	„ wolantu o zaprzęgu parokonnym	„ 30.—
4)	„ wolantu o zaprzęgu jednokonnym	„ 25 —
5)	„ breku o zaprzęgu parokonnym	„ 20.—
6)	„ breku o zaprzęgu jednokonnym	„ 15 —
7)	„ karety i landa	„ 60.—
8)	„ motocyklu	„ 20.—
9)	„ samochodu osobowego o sile 30 HP.	„ 100.—
10)	„ samochodu osobowego o sile powyżej 30 HP.	„ 120.—
11)	„ konia wierzchowego	„ 25.—
12)	„ broni myśliwskiej: dubeltówki i sztucera	„ 15.—
13)	„ roweru z motorem	„ 10.—

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku, wymienione w § 1 statutu, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych, lub samorządowych, przedstawicieli państw obcych, oraz osób przyjezdnych, przebywających w obrębie m. Radomia nie dłużej niż 4 tygodnie.

§ 4.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze, przedmiotów zbytku w § 1 wymienionych na terenie m. Radomia.

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie danych o liczbie przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów obowiązani są zakomunikować Magistratowi w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku — Magistrat może zażądać od właścicieli nieruchomości wykazu osób, posiadających przedmioty, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia, podlegających podatkowi, przedmiotów opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Magistratu listy płatników, ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania, przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu, z oznaczeniem w niem terminu płatności podatku i wskazaniem środków prawnych.

§ 10.

Podatek winien być wpłacony do Kasy Miejskiej w ciągu miesiąca czerwca. Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusu z doliczeniem odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, przewidzianych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401).

§ 11.

Odwołania w sprawach wymiaru i poboru podatku wnosić należy w czasie i trybie, przewidzianym w art. 48 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 12.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karom na zasadzie art. 62, 63, 65 i 66 ust. z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1928 roku.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia na posiedzeniu w dn. 13.XII 1927 r. uzupełniony w myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 11.IX. 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 86, poz. 759).

STATUT

o podatku od ładunków kolejowych.

Na mocy art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych pobiera się na rzecz Kasy Miejskiej miasta Radomia podatek od ładunków kolejowych, wwożonych do miasta.

§ 1.

Samoistny podatek miejski pobiera się od towarów, przywożonych do miasta Radomia przez stacje, znajdujące się w obrębie miasta, względnie przez stacje, które w przyszłości w czasie obowiązywania statutu powstaną na terenie miasta.

§ 2.

Podatek pobierać będzie na stacji kolejowej w Radomiu delegowany przez Magistrat m. Radomia funkcjonarjusz Magistratu, względnie funkcjonarjusz kolejowy, na zasadzie umowy, zawartej z Radomską Dyrekcją Kolei Państwowych.

§ 3.

Podatkowi nie podlegają: ładunki, stanowiące własność Państwa, kolei, samorządu, ładunki przewożone tranzytem, przesyłki pocztowe i bagażowe oraz te ładunki instytucyj dobroczynnych, które uzyskają specjalne zwolnienie od Magistratu.

Wolne są również od podatku towary, od których pobierany jest państwowy podatek od spożycia, zużycia, względnie produkcji, towary stanowiące przedmiot monopolu państwowego, oraz artykuły, wymienione w art. 26 Ustawy o rozbudowie miast, a mianowicie:

1. tytuń i wyroby tytuniowe,
2. cukier,
3. spirytus i wódka,
4. piwo i porter,
5. wina winogronowe i owocowe (musujące i zwykłe),
6. drożdże prasowane,
7. węgiel kamienny i koks,
8. ropa naftowa i jej przetwory,
9. sól zwykła, kuchenna, fabryczna i bydlęca,
10. zapałki,
11. świece parafinowe, nadawane przez krajowe rafinerje nafty,
12. kwas octowy,
13. słód, sprowadzany przez browary,
14. miód do picia,
15. sacharyna,
16. drzewo budowlane,
17. cegła,
18. dachówka,
19. wapno,
20. cement,
21. żwir,
22. piasek,
23. żelazo,
24. kamień,
25. szkło,
26. zwrotne opakowania.

§ 4.

Podatek na rzecz miasta wynosi:

I) od ładunków pośpiesznych za 100 klg. wagi brutto . . Zł. 0,50

II) od ładunków zwyczajnych, przewożonych, z odległości ponad 50 klm. za 100 klg. wagi brutto oprócz ładunków niżej wymienionych . „ 0,20

III) od ładunków zwyczajnych, przywożonych z odległości do 50 klm. za 100 klg. wagi brutto . . . . „ 0,10

IV) od ładunków drobnych zwyczajnych o wadze do 20 klg. bez względu na odległość od sztuki . . . . „ 0,10

V) od ładunków poniżej wymienionych za 100 klg. wagi brutto . „ 0,18

1. odpadki z fabrykacji krochmalu,
2. osad z substancji roślinnych, oleistych i fusy olejne,
3. braha,
4. gips, magnezyt-palone, tudzież alabaster i kreda,
5. woda zwykła i morska oraz lód i śnieg,
6. garbowiny (wyługowana kora drzewna i odpadki innych środków garbarskich),
7. wody mineralne krajowe w butelkach, zaopatrzonych w odnośne etykiety.

VI) od ładunków poniżej wymienionych za 100 klg. wagi brutto . Zł. 0,05

1. budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe i osikowe,
2. jaja,
3. minerały surowe i z gruba obrobione,
4. karpina,
5. ryż surowy, kasza krajowa, groch i otręby,
6. kości surowe,
7. kwas siarkowy i solny, sól glauberska,
8 masa drzewna i celuloza, budulec obrabiany,
9. masa kamienna,
10. melasa,
11. mleko i jego przetwory (nabiał),
12. nawozy sztuczne i naturalne oraz fosforyty,
13. odpadki skór i obrzynki do 4-ch centym. szerokości,
14. papa dachowa,
15. pasza trawa, siano, słoma i plewy,
16. wypałki pirytowe,
17. smoła węglowa surowa i preparowana oraz gudren,
18. szkło tłuczone.
19. szmaty.
20. wapień i dolomit palony,
21. chleb, suchary z chleba,
22. jarzyny, warzywa, buraki cukrowe oraz wytłoki buraczane,
23. zwierzęta i ptactwo domowe żywe,
24. żelazo walcowane i odlewy z żelaza, stal surowa i blacha do krycia dachów,
25. obierzyny ziemniaczane,
26. wytłoki kartoflane (ziemniaczane) inne odpadki gorzelnicze,
27. zrzyny, wióry, trociny i trzaski,
28. łub, łyko, szyszki, liście, igliwie, mech, ściółka leśna, hubka oraz wiklina nieokorowana, trzcina i sitowie,
29. torf i brykiety torfowe,
30. proszek i ściółka torfowa,
31. kaolina, siarka i soda sprowadzane dla wyrobu ultramaryny.

VII) od ładunków budowlanych jak glina za 100 klg. wagi brutto . Zł. 0,01

VIII) od ładunków żywnościowych jako to: żyto, pszenica, mąka, ziemniaki, owies oraz od ładunków rudy, żużli, szlaki, drzewa opałowego, jak również surówki żelaznej, szmelcu, skór surowych i półfabrykatów żelaznych, nadsyłanych do fabryk dla dalszej obróbki za 100 klg. wagi brutto „ 0,03

IX) od przesyłek jednostkowych zwyczajnych pośpiesznych, za które opłata oblicza się nie według wagi:

1. za bydło i konie rosłe od sztuki . . . . „ 1,00
2. za wszelkie inne zwierzęta . . . . „ 0,25

§ 5.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku muszą być wnoszone w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 6.

Przepisy wykonawcze o poborze podatku od ładunków kolejowych wyda Magistrat po porozumieniu z Radomską Dyrekcją Kolejową. W przepisach będą ustalone wzory pokwitowań i wogóle wszelkie kwestje związane z poborem podatku.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na mocy art. 62, 63, 65 i 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dn. 13/XII 1927 r. zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z 8/III 1928 r. L. Sm. 7338/1 ze zmianami.

STATUT

o podatku od zbytku mieszkaniowego w mieście Radomiu.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747 r. 1923) pobiera się na rzecz Kasy Miejskiej m. Radomia podatek od zbytku mieszkaniowego.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają części mieszkalne, które—ze względu na swe przeznaczenie lub w stosunku do liczby osób, zamieszkujących lokal — uważa się za zbędne. Podatkowi temu podlegają także mieszkania, zajęte przez posiadacza (właściciela) domu w domu własnym.

§ 2.

Za zbędne uważa się części mieszkalne mieszkania:

a) ponad 3 pokoje jeżeli je zajmują dwie osoby,

b) „ 4 „ „ „ „ trzy „

c) „ 5 pokoi „ „ „ pięć osób,

d) wszystkie ponad 6, o ile przypada więcej niż jeden pokój na 1 osobę.

Pomieszczeń dla służby domowej, o ile one w rozkładzie mieszkania na ten cel są przeznaczone, kuchni i wszystkich nie przeznaczonych do zamieszkiwania ubikacyj nie liczy się do części mieszkalnych.

Służby nie zalicza się do osób, zamieszkujących pokoje, o ile z nich faktycznie nie korzysta.

§ 3.

Podatek opłacają osoby fizyczne, zajmujące lokal, podlegający podatkowi.

§ 4.

Od podatku od zbytku mieszkaniowego wolne są:

1) lokale, zajęte przez cudzoziemców, przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim i inne osoby, należące do składu poselstw i misyj, przez konsulów generalnych, konsulów, wice-konsulów i agentów konsularnych albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg,

b) mieszkania duchowieństwa wszelkich wyznań,
c) reprezentacyjne mieszkania urzędników państwowych i samorządowych,
d) części mieszkalne, przeznaczone wyłącznie do wykonywania zawodu, o ile zawód ten wykonywa się w domu.

§ 5.

Podatek od zbytku mieszkaniowego opłacają lokatorzy mieszkań za wyłączeniem podnajętych części mieszkań, sublokatorzy, zaś od części mieszkań przez nich zajmowanych.

§ 6.

Podatek od mieszkań, lub części mieszkań, mających charakter zbytku mieszkaniowego, wymierza się od zbędnych pokoi, pozostałych po odliczeniu liczby pokoi, odpowiadających liczbie osób, zamieszkałych w całem mieszkaniu, względnie w poszczególnych częściach mieszkania. Podatek który ciąży na posiadaczu mieszkania wynosi:

za jeden pokój zbędny — 10%	komornego lub wartości czynszowej z roku 1914 przeliczonej na zł. w/g relacji 1×2,66 względnie od rzeczywistego komornego.
za dwa pokoje zbędne — 30%	
ponad dwa pokoje zbędne — 60%	

§ 7.

Wymiar i pobór podatku od zbytku mieszkaniowego dokonywany będzie w tenże sposób i w tymże czasie co i podatek od lokali.

§ 8.

Właściciele domów lub ich zastępcy, tudzież posiadacze lokali, podlegających podatkowi od zbytku mieszkaniowego, winni zgłosić te mieszkania w Magistracie w terminie dni 14 (czternastu) po ogłoszeniu niniejszego statutu, udzielać odpowiedzi na określone pytania, jakoteż przedkładać księgi gospodarcze oraz inne dowody.

§ 9.

Podatek nieuiszczony w terminie ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych, przewidzianych ustawą z dnia 31-go lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 721), z uwględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17/V 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46 poz. 401).

§ 10.

Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od podatku.

§ 11.

Odwołania w sprawach wymiaru i poboru tego podatku wnosić należy w czasie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podlegają karze w wysokości 345,9 zł. o ile wykroczenie nie jest karalne art. art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje na rok 1928 po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w jednem z pism miejscowych.

Uchwalony przez Radę Miejską w dniu 20.III 1928 r. zatwierdzony reskryptem Wojewody Kieleckiego z dn. 8 IX 1928 roku L. Sm. 2/8.

STATUT

o poborze w roku budżetowym 1928|29 specjalnej składki w wysokości zł. 100.000, na pokrycie kosztów leczenia ubogich mieszkańców m. Radomia.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19. III. 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 38 poz. 255) o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich mieszkańców gminy wprowadza się w mieście Radomiu specjalną na ten cel składkę.

§ 1.

Na pokrycie kosztów leczenia ubogich mieszkańców miasta Radomia w ogólnej sumie zł. 160.000, — pobrana będzie kwota zł. 100.000, — tytułem specjalnej składki.

§ 2.

Specjalna składka pobrana będzie w formie dodatków do podatków komunalnych i obciąża płatników następujących podatków komunalnych.

1) podatku komunalnego od lokali w wysokości 40% kwoty, przypadającej na rzecz miasta Radomia.

2) podatku od placów niezabudowanych w wysokości 20% kwoty przypadającej na rzecz miasta.

3) podatku od szyldów, plakatów i anonsów w wysokości 20% kwoty, przypadającej na rzecz miasta

4) podatku od psów i podatku od przedmiotów zbytku w wysokości 20% kwoty, przypadającej na rzecz miasta.

5) dodatku do ceny świadectw przemysłowych w wysokości 20% kwoty, przypadającej na rzecz miasta.

§ 3.

Wymiar i pobór specjalnej składki uskutecznia Magistrat na podstawach, przyjętych dla wymiaru podatków samoistnych, do których wprowadzono w formie dodatku specjalną składkę.

§ 4.

O wymiarze specjalnej składki zostanie płatnik zawiadomiony nakazem płatniczym.

§ 5

Odwołania przeciwko wymiarowi składki wnosić należy w trybie, przewidzianym dla podatków komunalnych, do których przypisano składkę.

§ 6.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według ustawy z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. V. 1927 roku (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 406).

7.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i podaniu do publicznej wiadomości i obowiązuje na 1928|29 rok.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13 XII 1927 roku.

STATUT

o opłatach kancelaryjnych.

§ 1.

Na zasadzie art. 27 ust z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747 z roku 1923) pobiera się za czynności kancelaryjne poniżej wymienione opłaty.

§ 2.

a) **opłata wynosi 0,30 zł.**

1) za każdy dowód na uzyskanie paszportu,

2) za udzielenie adresu, lub kartę meldunkową,

3) za zaświadczenie na awizacji pocztowej, przekazie lub czeku bankowym

4) za zaświadczenie legitymacyjne

5) za każdego członka rodziny w pełnym wyciągu z ksiąg ludności (za głowę rodziny lub osobę pierwszą 1 zł.),

6) za zaświadczenie własnoręczności każdego następnego podpisu (za pierwszy 1 zł.);

b) **0,70 zł.**

1) za kwalifikacje dla robotników na wyjazd zagranicę,

2) za każdą następną stronicę podań oraz za załączniki do podań (za pierwszą 1.50 zł.),

3) za kartę tożsamości bez fotografji.

c) **1,50 zł.**

1) za zaświadczenie tożsamości osoby na fotografji i innych dokumentach,

2) za zaświadczenie o przynależności gminnej i moralności,

3) za pierwszą stronicę podania; jeżeli na podaniu jest więcej jak jeden podpis, to za każdy podpis, prócz pierwszego, pobiera się dopłatę 0,50 zł.,

4) za sprawdzenie i poświadczenie odpisów z dokumentu za każdą stronicę lub jej część,

5) za poświadczenie własnoręczności pierwszego podpisu na dokumencie,

6) za świadectwo przynależności (paszport) dla owcy, kozy, cielęcia i prosięcia,

7) za pierwszą osobę w wyciągu z ksiąg ludności,

8) za prośby słowne, wymagające zaprotokułowania przez urzędnika.

d) **3 zł.**

1) za świadectwo podatkowe, lekarskie, asekuracyjne, teczniczno-gospodarcze, świadectwa o stanie cywilnym i rodzinnym, o pochodzeniu, spadkobiercach i wszelkie inne, nieprzewidziane w innych punktach niniejszego ztatutu,

2) za świadectwo przynależności (paszport) dla konia, osła, muła, świni i bydlęcia rogatego,

3) za kartę tożsamości z fotografją, jak również zaświadczenie legitymacyjne na przejazdy w granicach Państwa.

e) **6 zł.**

1) za sporządzenie z uwierzytelnieniem wyciągu lub odpisu wszelkiego rodzaju aktów za pierwszą stronicę (za następną 2 zł.).

2) za wpisanie do ksiąg ludności każdego następnego członka rodziny przesiedlającej się do gminy Radom (od pierwszej osoby 10 zł.).

3) za świadectwo, dotyczące nieruchomości (kupna, sprzedaży, postępowania spadkowego lub poręczenia) oraz przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

f) **10 zł.**

1) za wpisanie do ksiąg ludności osoby pojedyńczej lub głowy rodziny,
2) za kwalifikacje na wyjazd zagranicę.

UWAGA: Prezydent mocen jest opłaty, wymienione w punkcie a, b, c, zmniejszyć do połowy, a w razie stwierdzenia ubóstwa od opłat tych całkowicie zwolnić.

g) **opłaty reklamacyjne,**

Od reklamacyj podatkowych pobiera się 2% sumy reklamacyjnej nie mniej jednak jak 0,20 zł.

h) **opłaty komisyjne,**

Za oględziny i kwalifikowanie przez Delegację i Komisję Sanitarną, Techniczną i Sanitarno-Techniczną, na skutek prośby osoby zainteresowanej placów, budynków i lokali.

1) placów niezabudowanych, budowli gospodarczych, przeznaczonych dla drobnego handlu, oraz małych warsztatów . . . 10 zł.
2) zabudowań mieszkalnych, składów handlowych . . 15 zł.
3) lokali, przeznaczonych na jadłodajnie, herbaciarnie . . 20 zł.
4) lokali, przeznaczonych na kawiarnie, piekarnie, masarnie, piwiarnie, domy noclegowe, sklepy, szynki . . . 30 zł.
5) za garaże, hurtownie, cukiernie, hotele i restaurację II kategorji 40 zł.
6) za nieruchomości i urządzenia fabryczne od 50 do 100 zł. stosownie do orzeczenia Magistratu.

i) **za rozpatrywanie i kwalifikowanie planów budowlanych.**

1) Budowli gospodarczych i dla drobnego handlu (szopy, stajnie, drwalki, budki i t. p.) za sekcję . . . . 2 zł.
2) budowli mieszkalnych, składów handlowych, warsztatów 3 zł. za sekcję.
3) budowli mieszkalnych z magazynami, sklepami i innnemi urządzeniami (garaże hurtownie, hotele i t. p.) od 4 zł. do 10 zł. za sekcję,
4) budowli przemysłowych i fabrycznych od 10 do 50 zł. za sekcję stosownie do orzeczenia Magistratu.

j) **opłaty za sporządzenie aktów stanu cywilnego.**

1) za skrót . . . . 1 zł.
2) za pełny wypis i poświadczenie zapowiedzi . . . 2 zł
3) za akt urodzenia lub śmierci . . . . . . 2 zł.
4) za akt ślubu . . . . 4 zł.
5) za akt ślubu z intercyzą . . . . 10 zł.
6) za akt zeznania . . . . 6 zł.

UWAGA: Prezydentowi przysługuje prawo zniżenia opłat wymienionych w p. p. a, b, c, i, j. do 50% oraz zwolnić całkowicie w razie ubóstwa również od opłat za akt śmierci.

§ 3

Wolne od powyższej opłaty kancelaryjnej: a) deklaracje i wykazy, składane na żądanie Zarządu miasta lub władzy wyższej, b) podania w sprawach szkolnych, c) deklaracje, przy których są wnoszone pieniądze do Kasy Miejskiej, d) podania o zapomogi, emerytury i przyjęcia do zakładów dobroczynnych, e) podania o wydaniu świadectw szkolnych, szczepienia ospy i ubóstwa, f) skargi na przekroczenia służbowe pracowników Zarządu i instytucyj miejskich, g) podania, dotyczące stosunku służbowego osób, pozostających na służbie jako też oferty o posadę.

Uwolnienie od opłat kancelaryjnych przysługuje: a) władzy państwowej, cywilnej i wojskowej, b) związkom samorządowym, c) zarządom szkół wyższych i niższych.

§ 4.

Opłaty kancelaryjne pobierane będą przez naklejanie znaczka podatkowego miejskiego lub przez wniesienie należnej opłaty do Kasy, przyczem kwit Kasy winien być dołączony do dokumentu.

§ 5.

Urzędnik, zapisujący podanie do dziennika podawczego, winien skontrolować, czy opłata jest dostateczna, nadto winien w dzienniku podawczym odnotować wartość naklejonych znaczków podatkowych miejskich lub kwotę, uiszczoną w Kasie Miejskiej gotówką na podstawie kwitu dołączonego. W tym wypadku winien być podany numer kwitu Kasy Miejskiej.

Urzędnik, załatwiający podanie w odnośnym Wydziale, po sprawdzeniu akuratności wniesionej opłaty, kasuje znaczki podatkowe miejskie pieczątką w ten sposób, aby brzegi jej znajdowały się jednocześnie na znaczku i na papierze. Prócz tego należy wypisać na znaczkach atramentem datę skasowania.

Kasowanie znaczka przez petenta osobiście nie jest dopuszczalne.

§ 6.

Jeżeli dokument, podlegający opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono takową niedostatecznie, dokument ten pozostawia się bez biegu, aż do zupełnego uiszczenia opłaty, o czem zawiadamia się petenta niezwłocznie ze wskazaniem terminu, w ciągu którego opłata winna być uiszczona. W razie nieuiszczenia opłaty we wskazanym terminie podany dokument zwraca się petentowi z powrotem za pokwitowaniem.

Załatwienie dokumentów bez opłaty jest wzbronione, urzędnik odpowiedzialnym jest niezależnie od uiszczenia należnej kwoty do zapłacenia kary pięciokrotnej w stosunku do wartości pierwotnej opłaty. Kara materjalna bynajmniej nie wstrzymuje odpowiedzialności dyscyplinarnej urzędnika, która w tym wypadku może być zastosowana.

§ 7.

W razie niezamożności petenta Magistratowi przysługuje prawo zmniejszenia względnie całkowitego zwolnienia od opłat wymienionych w par. 2, p. p. a, b, c, d, e, f. i g.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

STATUT

o opłatach rogatkowych.

§ 1.

Na mocy art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747) pobiera się na rzecz miasta, jako opłaty na konserwację bruków, szos — opłaty rogatkowe.

§ 2.

Opłaty wynoszą:

1) od jednego konia w zaprzęgu	gr.	25.
2) „ pary koni w zaprzęgu	„	35.
3) „ wozu frachtowego	„	50.
4) „ świni, konia luzem, wołu i krowy	„	20.

5) od cielęcia, prosięcia, kozy i owcy . . . gr. 10.
6) „ samochodu osobowego . . . . . „ 50.
7) „ samochodu ciężarowego . . . . „ 75.
8) „ autobusów . . . . „ 75.

§ 3.

Opłaty pobierane są przy wjeździe do miasta.

§ 4.

Od opłat wolni są: mieszkańcy miasta i przedmieść, posiadający kolonje choć za rogatką, ale należące do terytorjum miasta, wojskowi, poczty, ekstrapoczty, urzędnicy w sprawach służbowych, duchowni, przejeżdżający dla potrzeb religijnych, nie pobiera się również opłat od: dorożek, furmanek, przybywających do miasta po urzędników w interesach służbowych, furmanek z chorymi do szpitali, od podwód z aresztowanymi, od karawanów i furmanek z ciałami zmarłych, od wozów z ładunkami rządowemi lub po odwiezieniu takowych, jak również od furmanek z dostawami dla Rządu, miasta i zakładów dobroczynnych, o ile w umowie na dostawę mają dostawcy zastrzeżony przejazd przez rogatkę.

§ 5.

Wykroczenia przeciwko niniejszej uchwale podlegają karze na mocy art. art. 62, 63, 65 i 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku.

§ 6.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 stycznia 1928 r.

Uchwalony przez Radę Miejską m. Radomia w dniu 13.XII. 1927 r.

STATUT

o opłatach od środków lokomocji.

§ 1.

Na mocy art. 27 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 poz. 747) pobiera się na rzecz miasta Radomia, jako opłaty na konserwację bruków i szos, opłaty od środków lokomocji.

§ 2.

Opłata roczna wynosi:
1) od dorożki o zaprzęgu jednokonnym . . . zł. 15.
2) „ bryczki o zaprzęgu jednokonnym . . . . „ 20.
3) „ dorożki o zaprzęgu parokonnym . . . . „ 25.
4) „ bryczki o zaprzęgu parokonnym . . . . „ 30.
5) „ platformy lżejszego typu i wozu ciężarowego, beczki asenizacyjnej drewnianej o zaprzęgu jednokonnym „ 35.
„ beczki asenizacyjnej drewnianej o zaprzęgu parokonnym „ 45.
6) „ platformy cięższego typu i wozu frachtowego, beczki asenizacyjnej żelaznej i wozu meblowego . „ 55.
7) „ wozu kotłowego . . . . „ 60.
8) „ samochodu osobowego (dorożki) . . . . „ 25.
9) „ samochodu ciężarowego do 3 tonn ładunku . „ 30.

10) „ samochodu ciężarowego do 5-ciu tonn ładunku zł. 40.
11) „ samochodu ciężarowego powyżej 5-ciu tonn ładunku „ 50.
12) „ roweru . . . . „ 5.
13) „ wózka ręcznego . . . . „ 3.

Uwaga: W wypadku udowodnionej niezamożności właściciela zaprzęgu jednokonnego, posiadacz zaprzęgu może uzyskać od Magistratu zwolnienie, względnie umorzenie, należnej opłaty.

§ 3.

Jako dowód zapłaty służy, prócz kwitu kasowego, metalowy znak, wydany przez Magistrat, za pobraniem opłaty.

§ 4.

Od powyższych opłat wolne są: urzędy wojskowe, państwowe, komunalne i społeczne (np. Kasa Chorych), instytucje te jednak, prócz wojskowych, obowiązane są wykupić w Magistracie odpowiednie znaki, wskazane w § 3.

§ 5.

Co roku, na wezwanie Magistratu, właściciele domów w nakazanym terminie winni złożyć do Magistratu na dostarczonych im deklaracjach wykaz zawierający dane o wszystkich środkach lokomocji, znajdujących się w ich domach z wymienieniem właścicieli środków lokomocji

§ 6.

Podatek winien być uiszczony w ciągu 14 dni od dnia otrzymania nakazu płatniczego; niewpłacona w terminie opłata zostanie wyegzekwowana trybem administracyjnym z doliczeniem odsetek za zwłokę i kosztów egzekucji, przewidzianych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721).

§ 7.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na zasadzie art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1928 roku.

Uchwała Rady Miejskiej m. Radomia z dnia 20 marca 1928 r.

I. Z tytułu konieczności spłacania rat pożyczki, zaciągniętej na budowę kanalizacji i wodociągów w Radomiu, budowa których kosztowała dotychczas Dol. 846.677 co stanowi 47% kapitału konstrukcyjnego, zaciągniętej pożyczki inwestycyjnej od firmy „Ulen & Company", czyli stanowi obciążen e roczne miasta w kwocie dol. 120.966 — równa się zł. 1.076 597, na zasadzie art. 31 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz Magistratu m. Radomia specjalne dopłaty na pokrycie kosztów założenia kanałów i wodociągów miejskich, z tem, że suma zł. 230.000, pokryta zostanie z dopłat, pozostała suma zł. 846.597 pokryta będzie z ogólnych dochodów miejskich.

II. Dopłatom podlegają właściciele domów mieszkalnych, zabudowań gospodarczych, fabryk, teatrów i wogóle wszelkiego rodzaju budowli, znajdujących się

na terenie m. Radomia, położonych przy ulicach skanalizowanych lub w rury wodociągowe zaopatrzonych.

III. Dopłaty powyższe mają być rozłożone na tych właścicieli nieruchomości, wymienionych w par. 2 niniejszej uchwały, którym założenie wodociągów i kanalizacji przynosi szczególne korzyści i udogodnienia na skutek przełożenia kanałów i rur wodociągowych przez ich posesją wskutek:

a) podniesienia wartości realnej posesji przez udostępnienie właścicielowi realności wprowadzenia zdrowej wody bezpośrednio do domu mieszkalnego lub gospodarczego i nie ponoszenia wydatków na wywóz nieczystości i budowy oraz utrzymywanie dołów kloacznych;

b) większego bezpieczeństwa ogniowego posesji ze względu na blizkość magistrali wodociągowej, a co za tem idzie opłaty niższej stawki asekuracyjnej;

c) podniesienia stanu higjenicznego miasta, a w szczególności skanalizowanych ulic;

d) umożliwienia skrapiania wodą z wodociągu miejskiego tych ulic, przez które wodociąg jest przeprowadzony.

IV. Na pokrycie kosztów założenia kanalizacji, dopłaty wymierzone będą do 2 zł. rocznie za mtr. bieżący frontu posesji, położonej przy ulicy skanalizowanej.

V. Na pokrycie kosztów założenia wodociągów miejskich dopłaty pobierane będą przy uwzględnieniu warunków w ust. 3 p. **a** i **d** do niniejszej uchwały wyszczególnionych, a mianowicie:

a) w wysokości do 5% od ogólnej sumy rocznego komornego, ustalonego w myśl art. 3 względnie w myśl art. 5 i 6 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11. IV. 1924 (Dz. Ust. Nr. 39, poz. 406) z wyłączeniem opłat podatkowych.

O ile nieruchomość nie podlega przepisom ustawy o ochronie lokatorów, to za podstawę do wymiaru dopłaty stanowi pełne umowne komorne, lub pełna wartość czynszowa nieruchomości albo ich części nieoddanych w najem.

Dla nieruchomości od których nie może być przyjęta suma czynszu z powodu niemożności jej ustalenia (jak np. fabryki, teatry, łaźnie i t. p.), to wartość czynszowa oblicza się w wysokości 5% od obiegowej wartości danej nieruchomości,

VI. Po wysłuchaniu opinji Komisji, w tym celu powołanej, wymiar dopłat uskutecznia Magistrat na podstawie danych zebranych i sprawdzonych do wymiaru państwowego podatku od nieruchomości względnie lokali, oraz na podstawie pomiarów, dokonanych przez własnych funkcjonarjuszy.

VII Magistrat ma prawo na skutek prośby płatnika pozwolić na odroczenie zapłaty lub rozłożenie na większą ilość rat wymienione dopłaty, jak również w razie niezamożności zmniejszyć lub umorzyć dopłatę.

VIII. Nieuiszczona w terminie dopłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę i kosztów egzekucji, przewidzianych ustawą z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 721), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46 poz. 401).

IX. Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze dopłaty podlegają karom, przewidzianym w art. art. 62—66 włącznie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust Nr. 94 poz. 747).

X. Przepisy wykonawcze do niniejszej uchwały wyda Magistrat.

XI. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dn. 1. IV. 1928 r. z mocą obowiązującą do 31. III. 1929 r. winna być wyłożona do wglądu w biurze Magistratu wraz z załącznikami ustawą przewidzianemi na przeciąg 1-go miesiąca.

STATUT

o opłatach za używanie wodociągów miejskich w Radomiu.

Na podstawie art. 27 i 28 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Radomia opłaty za używanie wodociągów miejskich.

§ 1.

Opłatom podlegają wszystkie nieruchomości, położone w granicach miasta Radomia, korzystające z wodociągów miejskich.

§ 2.

Opłaty wynoszą:

a) 50 gr. za metr sześcienny wody, dostarczonej w wodociągów miejskich do użytku domowego.

b) 30 gr. za metr. sześcienny wody, zużytej dla celów przemysłowych.

§ 3.

Do uiszczenia opłat za wodę z wodociągów miejskich obowiązani są wszyscy właściciele względnie dzierżawcy domów, placów i zakładów przemysłowych.

§ 4.

Wymiar opłat uskutecznia Magistrat na podstawie danych, wykazanych w ilości zużytej wody.

§ 5.

Opłaty wnosić należy do Kasy Magistratu w okresach miesięcznych do dnia 10 po upływie każdego miesiąca.

§ 6.

O przypadającej należności za wodę nakazy płatnicze rozsyłane nie będą.

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru i poboru opłat za wodę wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściąganą będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę i kosztów egzekucji, przewidzianych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.V 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401).

§ 9.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłat podlegają karze do wysokości 300 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne w/g art. 62—67 ustawy z dnia 11.VIII—1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 10.

Magistrat ma prawo, na skutek prośby płatnika, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, opłatę odroczyć, rozłożyć na raty lub też całkowicie lub częściowo umorzyć.

§ 11.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1928 r.

34

ZAKŁADY DRUKARSKIE
SEJMIKU RADOMSKIEGO i S-ki
1928.